

ANTONI MIRÓ - ALCOIART - 27

WOODSTOCK GALLERY

16 - WOODSTOCK STREET, LONDON, W 1

25 TH NOVEMBER TO 15 TH DECEMBER

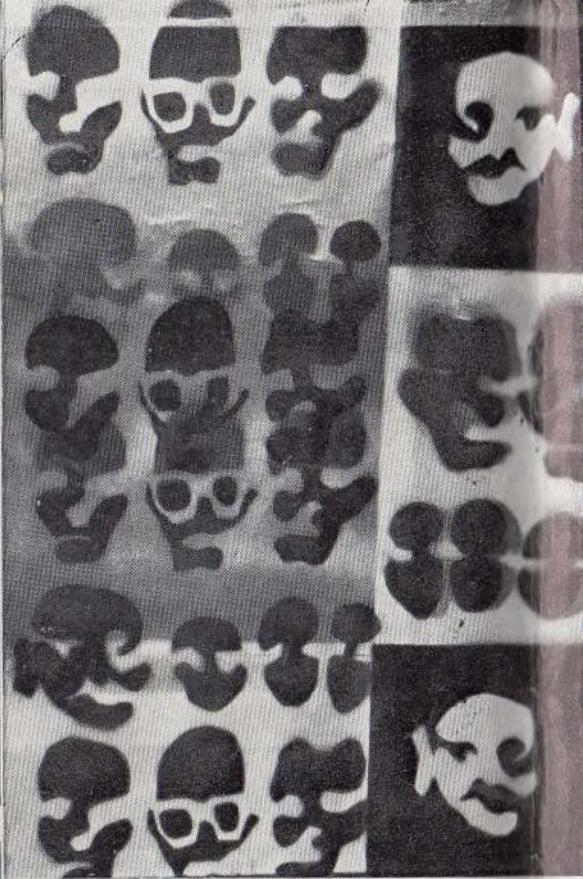
1968

colectives

- VII exposició pintura, escultura i dibuix, 1960.
- 1.er premi, exssm. ajuntament d' aleoi.
- XVIII exposició provincial d' art, alacant 1961-62.—3.er premi o. s. s. d.
- I certamen nacional d' arts plàstiques, alacant 1962.
- certamen d' art, alacant 1962.—primer premi pintura.
- VIII exposició de pintura c. e. a.—premi brotons, 1963.
- exposat a madrid per selecció de certamens a 1962 i 1963.
- VI certamen d' art provincial, alacant 1964.—2.on premi.
- certamen d' art, alacant 1963.—menció honorífica.
- V saló de tardor, casa municipal de cultura, alcoi 1965.
- premi caixa d' estalvis provincial d' alacant.
- VII saló de març, valència del cid, 1965.
- VI saló de tardor, alcoi, premi casa municipal de cultura, 1966.
- I bienal de pintura, exssm. ajuntament d' alcoi, 1967.
- VIII saló de març —art. actual— valència, 1967.
- palau de la baylia —m. r. a.—ceràmica de pintors i escultors, valència, 1967.
- VII saló de tardor.—2.on premi. casa municipal de cultura. alcoi, 1967.
- IX saló de març, valència, març de 1968.
- jove pintura alacantina, juny-juniol 1968, amics de l'unesco d'alacant.
- jove pintura alacantina. 2. agost-1968. penya madridista illicitana, elx.
- niu d'art, pintura i escultura. agost 1968, la vila joiosa.
- alicart-1, llar d'azorin, setembre-octubre 1968, denia.
- penya madridista illicitana, setembre 1968, alicart-2, elx.
- jove pintura alacantina, 3. (unesco) centre recreatiu. petrel.
- I exposició de pintors espanyols, 1968. cieza, murcia.

exposicions

alcoiart - 1.	sala del centre excursionista d'alcoi, gener 1965.	alcoi
alcoiart - 3.	saló d'art, centre e. alcoi, juny 1965.	alcoi
alcoiart - 4.	salóns de l'hotel els angles, juliol 1965.	denia
alcoiart - 5.	sótano medieval, agost 1965.	polop
alcoiart - 8.	presó segle XII, interior castell, setembre 1965.	guadalest
alcoiart - 9.	montmartre, setembre-octubre 1965.	parís
alcoiart - 10.	casa regional murcia-albacete, novembre 1965.	valència
alcoiart - 11.	sala d'exposicions del cercle industrial, maig 1966.	alcoi
alcoiart - 12.	elia, galeria d'art, juny 1966.	denia
alcoiart - 13.	sótano medieval, agost-setembre, 1966.	polop
alcoiart - 14.	sala associació de la premsa, març-abril, 1967.	valència
alcoiart - 15.	casa municipal de cultura, juliol, 1967.	alcoi
alcoiart - 16.	sótano medieval, agost-setembre, 1967.	polop
alcoiart - 17.	foment d'agricultura, industria i comerç, octubre 1967.	gandia
alcoiart - 18.	caixa d'estalvis del surest d'espanya, novembre 1967.	murcia
alcoiart - 19.	sindicat d'iniciativa i turisme, novembre, 1967.	tarragona
alcoiart - 20.	caixa d'estalvis provincial, novembre 1967.	alacant
alcoiart - 21.	museu municipal de mataró, desembre, 1967.	mataró
alcoiart - 22.	agora, art decoració, desembre, 1967.	barcelona
alcoiart - 23.	galeria d'art -6 presències, abril-maig, 1968.	alcoi
alcoiart - 24.	galeria d'art, sótano medieval, estiu 1968.	polop
alcoiart - 25.	galeria niu d'art, juliol 1968.	la vila joiosa
alcoiart - 26.	V congrés espanyol de logopèdia i foniatría, art del poble per al poble, agost 1968. circol industrial	alcoi
alcoiart - 27.	woodstock gallery, novembre-desembre 1968.	london

Antoni Miró i els objectes reivindicats

Si no única —les escasses excepcions compten sòlidament al panorama contemporani—, l' experiència d' Antoni Miró s' ha repetit molt poc en l' art espanyol dels nostres dies. L' hàbit ha senyalat ja una fisonomia peculiar, gairebé tòpica, a l' artista espanyol; és la passió temperamental que, en entrar en contacte amb una realitat hostil, esclata en una gesticulació quasi insolent, on la intenció rebasa quasi sempre les directrius operatives. El gest d' Antoni Miró, encara iniciant-se en els mateixos supostos, encara originant-se del mateix conflicte entre passió i realitat és distint de l' habitual. El seu enfrontament amb la realitat suscita en ell una espècie de reserva, com un moviment defensiu de la sensibilitat ferida o, si es vol, com la dolorosa solidaritat del que, essent humà, resta deshumanitzat, desplaçat per la voraç màquina del consum social, de l' explotació humana. D' ahí que Antoni Miró intente en les seves obres —pintures, escultures— rescatar per al regne de l' home les imatges residuals de la realitat: les peces inútils de vells automòbils, les radiografies del cos humà, els arruats papers abandonats... Residus que —i açò el situa en contraposició al «pop»— perden, a l' ésser reivindicats artísticament, llur condició d' escòria per a ésser transformats, metamorfosejats en testimoni vital, en testimoni de la pregona solidaritat dels desposseïts del món, dels homes que moren a foc a la jungla vietnamita o a sol i fam als camps espanyols.

ERNEST CONTRERAS

De la Secció Lliure de l' Associació Internacional
de Crítics d' Art.

WOODSTOCK GALLERY - LONDRES

